

בש"פ 1856/24 - וילאמס אוביינהiahoro נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1856/24

לפני: כבוד השופט ר' רון

העורר: וילאמס אוביינהiahoro

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המוחזק בתל אביב-יפו
בע"ח 24-02-31800 מיום 20.2.2024 שנייתה על
ידי כב' השופט ש' מלמד

תאריך הישיבה: ל"ג אדר א התשפ"ד (10.3.2024)

בשם העורר: עו"ד שадי כבאה

בשם המשיבה: עו"ד איתן שחם

ההחלטה

1. העරר שלפני נוגע לעתירתו של העורר לעין בחומראים שלטענתו הם חומרי חקירה. המשיבה העבירה לעורר את המסמר, נספח ב', שלפי כוורתמו מהווה עדכון מעמידתי המשפטה בדרום אפריקה. בבקשת העורר נוגעת לחומר שהיוה בסיס לסתוקם במסמך זה.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

2. מטענות הצדדים הסתבר כי מדובר בהודעות "וואטסאפ" שהועברו בין נציג המשטרה בישראל למabitלן בדורם אפריקה. המשיבה, שהתנגדה לבקשה, העלתה מספר טענות. בכלל זה, היא טענה כי ההתקבות בין גורמי חקירה בישראל לבין עמיותיהם בחו"ל מהווים תרשות פנימית שאין מקום להורות על חשיפתה, וכן כי תפיסת מכשיר הטלפון של השוטר תפגע בפרטיותו.

3. אני סבורה כי בטרם מתן החלטה ביחס לבקשת העורר, נכון כי בית המשפט המחויז ייעין בחומר הגלמי שהיווה את הבסיס למסמך נספח ב'. באשר לטענה אוזות הפגיעה בפרטיות, הרי שב"כ העורר יסתפק בכך שיווגשו בבית המשפט צילומי מסך של התקבות הרלוונטיות בין גורמי המשטרה, שהייתה את הבסיס למסמך נספח ב'.

4. באשר לטענה לפיה מדובר בתרומות פנימיות, הרי גם כאשר חומר חקירה כולל תרומות פנימיות, ניתן בנסיבות מסוימות להורות על חשיפתו, ככל שמדובר בחומר שהוא רלוונטי, וזאת לאחר אישון בית זכויות הנאשם בין אינטראסים אחרים (בש"פ 6662/19 מדינת ישראל נ' בנוועז, (24.11.2019)). במקורה דן, כאמור, בית המשפט קמא לא עיין בחומר עצמו. מדובר על פני הדברים בכמות מוגבלת ומצוומחת מאוד של חומר, שלאחר עיון בו ניתן יהיה לקבל החלטה לגוף בבקשת העורר.

5. לכן, אני נעתרת לעורר בעניין זה שהדין יוחזר לבית משפט קמא, על מנת שייעין בחומר כפי שצוין לעיל ויקבל החלטה ביחס לשאלת גילוי לעורר בהתאם לשיקול דעתו.

ניתנה היום, ל' באדר א התשפ"ד (10.3.2024).

שופט